

[Miljøministeren]

ingen begrænsninger i styrelsens adgang til at ændre eller ophæve godkendelsen.

En eventuel endelig godkendelse af udviklingen vil heller ikke begrænse myndighedernes adgang til senere at nægte miljøgodkendelser, herunder godkendelser af de aktiviteter, der er omfattet af risikobekendtgørelsen, eller begrænse adgangen til at påbyde risikobegrænsende foranstaltninger.

Med hensyn til det rejste spørgsmål om endelig anmeldelsespligt i forbindelse med en udvidelse foreligger en sådan pligt efter Miljøstyrelsens opfattelse kun, hvis der er tale om udvidelse eller ændring af en anmeldelsespligtig aktivitet, der har indflydelse på risikoen for større uheld på andre anmeldelsespligtige aktiviteter på virksomheden.

Miljøstyrelsen kan i øvrigt oplyse, at der til brug for Århus Amtsråds behandling af godkendelsessagen er blevet foretaget en vurdering af risikoen for, at en støvekspllosion i de nye siloer kan øge risikoen for et større uheld på andre dele af virksomheden.«

Spm. nr. S 151

Til *justitsministeren* (28/10 86) af:

Lenger (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvorledes politiets kastrationskartotek anvendes i praksis, hvad der er formålet med at registrere kastrerede personer, hvor mange der er registrerede, hvor gamle de ældste registreringer er, samt hvilke sletningsbestemmelser der gælder for kartoteket?«

Begrundelse

Politiet fører et arbejdskartotek over personer, der i forvejen er anført i rigsregistraturen på grund af sædelighedsforbrydelser, og som kastreres.

Det virker helt unødvendigt at registrere personer, der i forvejen står i rigsregistraturen, i endnu et kartotek, navnlig når kriteriet for denne yderligere registrering er et indgreb, der efter lov nr. 318 af 13. juni 1973 kun kan iværksættes, »hvis ansøgerens kønsdrift udsætter denne for at begå forbrydelser eller medfører betydelige sjælelige lidelser eller social forringelse«.

Det virker slet ikke betryggende at anvende kriteriet om registrering i rigsregistraturen, da en sådan registrering overhovedet ikke

forudsætter, at den pågældende har begået nogen forbrydelse, og det forekommer uetisk, at der til rigspolitechefens kundgørelse herom ikke er medtaget nogen sletningsbestemmelse, hvilket betyder, at sådanne følsomme oplysninger kan være registrerede til evig tid.

Spørgeren erindrer ministeren om, at Danmark indtil lov nr. 234 af 3. juni 1967 havde en tvangssteriliseringslov, der byggede på K. K. Steinckes arvehygiejneprincipper, og som var en af de groveste i Europa. Derfor har det væsentlig interesse at få nærmere oplysninger om, hvad der gemmer sig i politiets kastrationskartotek.

Svar (11/11 86):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Rigspolitechefen har over for Justitsministeriet oplyst, at der tidligere har eksisteret et register af den art, som er nævnt i spørgsmålet.

Det er imidlertid endvidere oplyst, at alle registrerede oplysninger er destrueret, og at oplysningerne ikke har været anvendt de sidste 25–30 år. I den forbindelse har rigspolitechefen oplyst, at der i bestemmelser inden for andre områder kan forekomme henvisninger til det tidligere eksisterende register vedrørende de sager, som er omtalt i spørgsmålet, og at man ved førstkommande revision af disse forskrifter vil slette disse henvisninger.

Spm. nr. S 152

Til *justitsministeren* (28/10 86) af:

Lenger (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvorledes politiets brandkartotek anvendes i praksis, hvad der er formålet med at registrere personer på denne måde, hvor mange der er registreret, hvor gamle de ældste registreringer er, samt hvilke sletningsbestemmelser der gælder for kartoteket?«

Begrundelse

Politiet fører et arbejdskartotek over personer, som, uden at der er rejst sigtelse imod dem, har virket mistænkelige eller på anden måde politimæssigt »interessante« i forbindelse med en brand.